

Met de leerlingen op de kiek ...

Sjonge, toen ik onderstaand verhaal onder ogen kreeg, moest ik wel even slikken. Terug in de tijd en wel 50 jaar. Wat was ik nog nat achter de oren en toch de verantwoording voor een hele school. Weliswaar klein in aantal leerlingen, maar toch... Een mooie tijd daar in de Bout. Ik weet me alle leerlingen nog te herinneren en dat na zoveel jaar. Eigenlijk tijd voor een reünie! Moesten we maar eens doen ... (B.L.)

Een onverwachs tillefontjie en 'n bezoeksie

De tillefoon gaot, Besjaon neem op en zeg tege mijn: "Hee Korrie, hier is Arina. Of 't goed is dà ze vendaeg die diao's trug ken komme bringe. Komt dat uit?" Jaot, netuurlijk komt dat uit. Leuk! Vazellef gaon je gedachte dan trug naer die tijd van toen in 't end van de jaere '60. Saome waarekte me op 'n twêemansschool in D'n Bout in Bove-Harringsveld. D'r zatte mor 'n goeje 30 kaander op d'n hêele school. Ik had de combenaosie van klas êên, twêê en drie en Besjaon hà klas vier, vijf en zes. Aailjk was 't wel hêel besonder, denk 'k nou. Tegewoordig is zôdiets kompleet ondenkbaor. Ok 't gebouw van School 1, uit 1880, was wel hêel apart. Een gebouw mè van voore naer achtere een lange gang. Naest die gang wazze vier lekaole. In de middelste twêê gavve me les. Daer stinge manshôge zwarte kachels. Elleken dag kwam d'r 's oches aareg vroeg spesjaol al iemand van de gemêente om die kachels aan te steke. De rest van de school was onverwaarend. 't Voorste lekaol wier gebruikt as

gymlekaol en in 't achterste sting van aalles opgesloge. Ok baarege oud pepier, om 'n extrao centjie te spaore voor bezondere aktivitaate.

Mobieltjies bestinge in die tijd nog lang nie. Belnêent, nie êêns iederêên had 'n huistillefoon. Wij hadde toendertijd een tillefoon op koste van de gemêente, want een schoolhêôfd mos ommers wel aaltijd beraaikbaor weze. Regelmaotig kwamme bij ons mense vraege ovve ze eefies mogge komme belle. Fotoos wiere d'r dus ok lang zô veul nie gemaokt in die tijd. Eên van de veule hobbies van Besjaone was toen al de fotograofie. In die tijd wazze diao's aareg in, en ok op school wier van aalles vastgelege deur hum. Schoolraaisies, suntereklaosvieringe, kaander in de klas en verjaerdagge van de mêêster en de juf en zôô.

Jaere geleeje, meschie wel 20 of 30, had Arina nae 'n reünie is gevroge of ze die diao's is mog lêêne om d'r fotoochies van te laete maoke. Tuurlijk mog dat. Dat klaaine maaisie mè van die mooie dansende krullechies, was toe al getrouwd en ze had al een paor kaainderties.

Nou, zôôvel jaer lateer, temet wel weer 20, kom Arina dien dôôs mè diao's trugbrenge. Wà leuk! Hoe zal ze d'r uitzien? Ze mot toch ok al in de vijftig weze? Hoe zal ze 't maoke? 'k Lôôp aamel te denke aan de tijd van toen. Och, wat wazze me nog jong. Pas getrouwd, aalle schoolkaander wazze d'r bij, en zôôvel verantwoording al. Dà me dat toen durrefde. Mor toch, wat 'n heerlijke tijd was dat ok. Wat hebbe we veul mooie en dierbaore herinneringe aan die jaere.

Arina is nog aaltijd eve levendig as toen. D'r ôôge glimme nog percies zôôas in die lang vervloge jaere. Ze is de moeder van vier kaander en de trotse oma van zeuve klaainkindere.

Wat een kostelijk bezoeksie. Wà leuk! De tijd vliegt om. Geweldig om een oud-leerling weer is te zien. Ze lae me wel met êêne grôôte vraeg zitte. Hoe maoke aal die aandere kaider die me ooit in de klas hadde 't toch?

Korsjonnoo